

LINKSMO ALELIUJA VISIESMS LIETUVIAMS!

LIETUVIJA

NR. 14 (1079) S. PAULO — BRASIL — 1969 M. BALANDZIO — ABRIL 4 D. — XXI METAI

Lietuvių Šeimos ir Švietimo Metai

Velyku paslaptis ir mes

Velykos yra tapusios didžiojom džiaugsmingom šventėm visiems krikščionims, katalikams ir net mažai tikintiems ir visai netikintiems. Mums, lietuviams, tai pati didžioji šventė. Kodėl? — Trumpai atsakant todėl — kaip auo II Vatikano Susirinkimo vis labiau paprantama sakyti, kad Velykos yra minėjimas ir tikinčiųjų dalyvavimas Velykinėje paslapyje. Kas ta Velykinė paslaptis?

VELYKOS AMŽIŲ BĖGYJE.

Ji aiškėja, prisimenant pirmųjų krikščionių bendruomenių religinį Kristaus kančios ir prisikėlimo minėjimą, kurį švęsavo draug su žydų šventėm Velykom. Velykos žydams priminė jų tautos stebuklingą išsigelbėjimą iš Egipto vergovės, ypač išsigelbėjimą kūdikių iš Angelo Naikintojo raakų avinėlio krauju pateptų žydų namų; stebuklingą perėjimą (hebrajiškai — pascha) per Raudonosios Jūros vandenį ir išsigelbėjimą nuo faraono kariuomenės.

Tie įvykiai tapo pirmųjų ir visų laikų krikščionims įvaizdžiu Kristaus kančia ir prisikėlimu nupelnytojo išlaisvinimo naujos Dievo išrinktosios tautos iš nuodėmės, velnio ir pikto vergijos, tikinčiųjų žmonių išsigelbėjimo Kristaus, Dievo Avinėlio krauju.

Be to, pirmaisiais krikščionybės amžiaus katechumenai, tai yra, mokomieji kandidatai į krikščionis būdavo krikštijami Velykų vigilijos naktį su iškilmingom pasirengimo vandens šventinimo, krikšto pažadų ir vandeniu paradinimo apeigom. Tai įvaizdino krikštijamojo perėjimą (pascha) iš nuodėmės vergijos į laimingųjų Dievo vaikų karalystę, mirimą senajam, nuodėmingam žmogui (pasineriant vandenyje ar juo apipilant) ir prisikėlimą draug su Kristumi nauju žmogumi, Dievo vaikui, dieviškajam malonės gyvenimui.

Vėliau Didžiąją Savaitę būdavo atgailos sakramentu sutaikomi su Dievu ilgesnį laiką atgailojantieji už viešus, didelius nusikaltimus, ir duodama šventa Komunija. Šia proga ir daugybė kitų tikinčiųjų eidavo išpažinties. Tokiu būdu krikšto ir atgailos sakramentai bei Komunija tapo Velykų progos arba, kaip juos vadindavo, velykiniais sakramentais.

Krikščionybje plačiai įsigalėjus Europoje, jau nebebuvo krikštijama Velykų naktį. Bet pasiliko iškilmingas krikšto vandens šventinimas ir kitos apeigos. Amžių bėgyje vietoje viešos nusidėjėlių atgailos įsigalėjo patrotys visiems daryti atgailą 40 dienų, minint Kristaus pasninką, arba Gavėnią, draug su iš visų reikiama laujama velykine išpažintimi ir Komunija.

TAI DALYVAVIMAS SAKRAMENTAIS...

Ta velykinė išpažintis ir Komunija ir dabar visiems tikintiems privaloma. Tokiu būdu draug su kentėjusiu ir prisikėlusiu Kristumi prisikeliamas iš nuodėmės mirties naujam malonės ir Dievo vaikų gyvenimui, vėl naujai ar stipriau įsijungiamas į Kristųvynmedį, malonių gyvybinę srovę, į Kristaus žmogiškai dieviškąjį gyvenimą.

O Kristaus, Dievo Sūnaus kančia, mirtis ir prisikėlimas žmogui tokie nesuprantami, dieviški, paslaptingi, mistiški. Taip pat paslaptingi yra per krikštą žmogaus tapimas įsūnytu Dievo vaiku, ar nusiskaistinimas atgailos sakramentu bei maitinimasis ir stiprinimasis Kristaus kūnu ir krauju — šv. Komunija nekruvinoje Kristaus aukoje — šv. Mišiose.

Todėl jau nuo senų laikų pradėta visa tai vadinti Velykų paslaptimis ar velykine paslaptimi (lotyniškai — misterium pasquale). Taigi Velykinė paslaptis ir yra tikinčiųjų žmonių per šventus sakramentus dalyvavimas kentėjusiu ir prisikėlusiu Kristaus, Dievo Sūnaus, gyvenimo nuostabiuose veiksmuose, kuriais teikiamas atpirkimas, padaromi Dievo vaikais išganomi ir vedami į prisikėlimą.

VELYKOS NETIKINČIAM IR TIKINČIAJAM

Velykinė paslaptis vyksta kiekvienose šv. Mišiose. Tačiau įvairiose savo reikšmėse yra puikiai ir pilčiau išreiš-

kiama, įvaizdinama ir minima Didžiosios Savaitės ir Velykų liturginėse apeigose bei simboliuose.

Velykos netikinčiam žmogui yra paprastas prisiminimas ar iškilmingesnis paminėjimas didžio žmonijos išminčiaus — Kristaus tragiškos mirties. Velykos tikinčiam žmogui, savo katalikiškąją religiją praktikuojančiam lietuviui — jos yra ne tik įsijaučias, mylis, dėkingas minėjimas savo išganytojo Kristaus, Dievo Sūnaus kančios, mirties ir prisikėlimo, bet ir gyvas įsijungimas šventais sakramentais į mokinanti, dirbanti, kenčianti, mirštanti ir prisikėlusį Kristų ir į jo dieviškąjį gyvenimą. Graži žaliuojanti gamta, margučiai, šventiški valgiai tai dar labiau padidina tą pergyvenimą ir nuotaiką.

Mes esame tikintieji žmonės ir mums pažįstama Velykinė paslaptis. Tačiau kiek mes pasinaudosime Velykų paslapties neišpasakojamais turtais, tai priklauso nuo mūsų pačių. Nuo mūsų pastangų priklausys paviršutiniškas ar gilus Didžiosios Savaitės įvykių pergyvenimas, uolus dalyvavimas, prasmingose apeigose ir nuoširdus pasinaudojimas mas velykiniais sakramentais. Tik taip nuoširdžiai dalyvausiant Velykų paslapyje.

Džiaugsmingai skamba linksmas Aleliuja, mūsų širdys džiaugiasi prisikėlusio Kristaus garbe, džiūgauja triumfališka Jo mirties, nuodėmės ir pikto pergale jungiasi į visų išgelbėtojų žemėje ir danguje padėkos ir meilės himnus Dievui, mūsų išganytojui.

ATSISVEIKINIMAS SU DR. V. KUDIRKOS RŪMAIS

Vykdydami teismo sprendimą, tėvai jėzuitai išsikelia iš Dr. V. Kudirkos rūmų. Ba'andžio 20 d 15 val. čia bus laikomos paskutinės šv. Mišios.

Po Mišių visuomenės susirinkimas ir atsisveikinimas su Dr. V. Kudirkos rūmais.

Kviečiame visus dalyvauti.

Iniciatorių vardu
Kun. Juozas Šeškevičius

(MIRTĮ NUGALĖJES IR MUS PRISIKĖLIMĄ UŽTIKRI NES) PRISIKĖLES IŠGANYTOJAS (V. JĖZUS KRISTUS) TERIPILDO JUS GALINGO TIKĖJIMO, NEPALAUŽIAMOS VILTIES, ISTIKIMIAUSIOS MEILĖS IR IŠ JŲ KYLANČIO DIDŽIO DŽIAUGSMO IR LAIMĖS. ALELIUJA.

Šv. Kazimiero parapijos kunigai

Brangūs Sesės ir Broliai Kristuje

Kristaus mirties ir prisikėlimo šventės proga visus nuoširdžiai sveikinu. Norėčiau mintimi ir širdimi surasti ypatingai tuos, kuriuos slegia koks nors ypatingas sielos skausmas ar kančių kryžius. Šios dienos jums ypatingai teprimena, kad ne vien džiaugsmas, o ir kančios yra trumpo laiko. Jeigu jos kentėtos pildant dangiškojo Tėvo valią, po jų seka prisikėlimas.

Visi gyvename laiką, kad Kristus per Bažnyčią pareiškė mums didelio pasitikėjimo, daugel buvusių drausmės reikavimų palikdamas mūsų gerai valiai, visus šaukdamas į talką išganyti brolių sielas.

Kristaus mirties ir prisikėlimo šviesoje savaime kyla klausimas, kaip mes mirsime ir kelsimės: nugalėtojai ar nugalėtais. Mums duotoje laisvėje lengva pralaimėti dabartį ir amžinybę. Sąmoningam tačiau žmogui laisvėje yra lengviau daug au laimėti savo ir kitų sielų labui.

Būdami laisvi Kristaus mums suteikta laisve ir per gyvenimą eikime į iš mirusiųjų kelmės nugalėtojai: čia būdami Kristaus šviesos, o amžinybėje jo garbės dailininkais.

Visiems linkiu daug švento džiaugsmo, čia buvus ištikimais Kristaus draugais ir bendradarbiais linkiu garbingo prisikėlimo vilties.

Vyskupas Vincentas Brizgys.

VELYKU PROCESIJA

ALEKSANDRAS SOLNEŽICYN

PASTABA: Aleksandras Solnežicyn yra bene bene pats žymiausias šių dienų Sovietų Rusijos rašytojas. Jo raštai nepatinka komunistiniams ponams, todėl pačioje Rusijoje sunku juos gauti, nes reikia persirašinėti ranka (samizdat). Kažkokiu slaptu keliu vienas jo romanas pasiekė laisvąjį pasaulį (ARKIPELAG GULAG) ir čia buvo išspausdintas. Dabar ką tik pasiekė Vakarų kitas jo romanas «Velykų procesija». Solnežicynas aprašo Velykų nakties vigiliją ir procesiją garsiojoje Rusijos katedroje «Peredelkino». Iš to aprašymo patiriame kokią «laisvę» tikintieji turi komunistiniame rojuje.

Patyrę vyrai sako, jog piešiant paveikslus aliejiniais dažais niekuomet nereikia daiktus nupiešti tokius, kokie jie iš tiesų yra. Tokius juos parodančios spalvotos fotografijos. Spalvomis piešiant esą reikalinga tik nurodyti daikto idėją, pasinaudojant laužytomis linijomis, trikampaiais, keturkampiais, apskritimais ir jų kombinacijomis. Bet aš jokių būdų negaliu įžiūrėti, kaip galėtų spalvota nuotrauka prasmingai atrinkti įvairias figūras ir jas sudėti į vieną Velykų procesiją Peredelkino patriarkalinėje bažnyčioje, kokią ji būna ir šiais laikais, penkios dešimtys metų po revoliucijos. Tačiau ir pagal seniausią madą nupieštas jos paveikslas galėtų labai daug ką išaiškinti, nenaudodamas jokių trikampių plokštumų.

Pusvalandis prieš pradėdamas varpų varpams gauti, už Mūsų Viešpaties Atsimainymo patriarkalinės bažnyčios aptvaros matoma tartum laukinių šokio scena, tolimame sujauktame darbininkų kvartale. Spiegiančios mergiotės akį rėžiančių spalvų skarelė-

mis ir kelaėtos — juk dabar reta kuri jų bedėvi sjonukus — vaikiojasi po tris, po penkias ir grūdasi bažnyčios vidun. Bet ta yra perpildyta. Senutės užėmė savo vietas jau anksti anksti Velykų išvakarėse. Jos pasižodžioja su mergiotėm ir tos išspudina laukan. Išėjusios suka rau šventoriuje akiplėšiškai rekaudamos, viena kitą iš tole visa gerkle šaukdamos, apžiūrinėja mažytes žalias geltonas, ružavas ir baltas žvakutes, sudegtas ant bažnyčios palangių ir prie kanaaninkų bei vyskupų kapų.

Smarkuoliškai atrodo ir piktos išvaizdos vaikėzai slampinėja tartum nugalėtojai pasipūtę, (tik nežinia, kada ir ką jie yra nugalėję, nebent koki sviedinį į vartus įmušę per paskutinius savo 15 ar 20 gyventų metų). Beveik visi su kepurėmis. O kurie be kepurėlių, tai jas ne čia nusiėmė. Vienas iš keturių atrodo įsikaušęs, o vienas iš 10 aiškiai girtas. Kas antrasis rūko, bet jau taip pasibjaurėtinai šlykščiai prisiūpdęs cigaretę prie apatinės atvuposios išpos! Todėl dar gerokai

prieš bažnytinius smilkalus, tikriau sakant, vietoje bažnyčių smilkalų pilki cigarečių dūmų stulpai kyla iš šventoriaus į Velykų daugų, apsi-traukusį pilkais nejudančiais debesimis.

Vaikėzai spiaudo ant grindinio, kumščiuoja viens kito šonkaulius, kaip kurie skardžiai švilpauja, kiti nepadoriai keikiasi, ir keletas paleidžia per savo nešiojamus radijokus šokių muziką. Procesijos take jie glebesčiuojasi su savo mergiotėm, trauko stumdo jas viens iš kito rankų ir iš visų pusių jas godžiai apžiūrinėja. Manai, jog bet kurią akimirką jie išitrauks savo peilius, pirma pasipeš savo tarpe, o paskui puls tikinčiuosius. Atsargos dėliai čia patuliuoja trys ar keturi policininkai.

Šlykštybės nestaugiamos per visą šventorių, o tik ištariamoms labai garsiai, tartum nuoširdžiai rusiškame pokalbyje. Istatymų garantuojama viešoji tvarka nepažeidžiama, todėl policijai atrodo nėra ko įsikišti ir ji draugiškai jaunimeliui šypso. Argi norėtum, kad policija čia trauktų vaikams cigaretes iš burnų, ar nuimdinėtų kepurės nuo galvų? Šventorius skaitomas vieša aikšte, o Dievą netikėti turi kiekvienas pilietis konstitucijos garantuotą teisę.

Prie šventoriaus ir prie bažnyčios sienų spaudžiami tikintieji ne tik nesipriešina, bet nerdingai dairosi aplinkui bijodami gauti peiliu nugaron, ar kad kas neištrauktų jų laikrodėlių, tų laikrodėlių, kurie jiems rodo paskutines iki Kristaus Prisikėlimo likusias mi-

minutes. Čia šventoriuje tikinčiųjų yra daug mažiau negu besivalkiojančių, besišaipančių rujos vaikėzų ir mergų, kurie juos čia terorizuoja ar šiau negu senovės tatarai. Tatarai tikrai būtų palikę tikinčiuosius ramybėje atšvęsti Velykų ryto iškilmes.

Jaunikliai neperžengia įstatymų leidžiamos ribos. Jų banditizmas kraujo nelieja. Jie įžeidinėja dvasią savo pašalpos pilnomis lūpomis, akiplėšiškais kalbomis, viešai merginėdami, glebesčiuodami, rūkydami, spjaudydami tik per pora žingsnių nuo Kristaus Kančios vietos. Įžeidžiantis yra tas paniekiantis triumfas, kokiu tie pasipūtėliai vaikpalaikiai savo senelių apvaikščiojamas prosenelių apeigas pajuokia.

Tarpe tikinčiųjų matomi du švelnūs žydiški veidai. Jie gal yra krikščytė, o gal ir ne. Ir jie nerdingai dairosi aplink, procesijos belaukdami. Mes visi niekiname žydus. Vi si manome, kad jie pastoja mums kelią. Tačiau būtų geriausia pasižiūrėti, kokius mes išsiauklėjome rusus! Tik pasižiūrėk — ir tavo širdis sustos plakusi!

O juk šitie jaunuoliai nėra 1930 metų smogiamieji būriai, kurie staugami tartum pragaro velniai plėšė Velykų pyragus iš tikinčiųjų rankų — ne, ne! Galėtum sakyti, jog tuos čia atvedė savotiškas smalsumas. Televizoriai nebe rodo žaidžiamo ledo ritulio (hockey), futbolo sezonas dar neprasidėjęs — jie nuobodžiauja ir dėlto dabar apspito žvakutes pardaviaujančiųjų stalus, dėlto jie perka žvakutes ir stumia šalin krikščionis, keikdami taip pravardžiuoja-

mus «bažnytinius pirkliaus».

Vienas dalykas krenta į akį: nė vienas iš tos padaužų minios nėra Peredelkino gyventojas, o visgi jie žino kito vardus. Kaip tai yra galima? Ar tik jie nėra vieji iš to paties fabriko? Ar tik jie nėra užsirašę šitam darbui, kaip užsirašo savanoriškam policijos darbu?

Garsiai sugaudžia varpas virš galvų. Tačiau tas gaudimas turi kažkokią dirbtinumo gaidą; dūžiai tokie plonyčiai, ne gilūs, ne pilnabalsiai. Varpeliai praneša; Velykų procesiją.

Dar kartą svarbiausią vaidmenį vaidina ne tikintieji, o tie patys rėksniai jaunuoliai. Po du po tris jie įsiveržia šventoriun, laksto skubėdami nežinia kur, nei kurian šonan mestis, iš kur ateis procesija. Jie užsidega savo rausvas žvakutes ir jomis įsižiebia savo cigaretes! Taip, tai jie ir daro!

Jie susimeta būrin ir tartum laukia fokstroto prasidedant. Tiktai baro betruksta, kad tie garbanoti, išstypę jaunuoliai galėtų pūsti ant kapų baltas alaus putas.

Tuo tarpu procesijos pradžia paėjęs nuo durų šventoriun varpams gaudžiant. Du priešakyje einą vyrai mandagiai prašo jaunuosius draugus duoti kelią procesijai. Kokius tris žingsnius atstu atsilikęs procesijos dalyvis neša ant stiebo storo stiklo liktarną su degančia viduje žvake. Jis vis baimingai dirsteli į liktarną ir stengiasi išlaikyti ją tiesią ir dairosi į visus šonus.

(pabaiga 3 pusl.)

Kontra - Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

ROŽDESTVENKIO ISTORIJA

Telefonu iškviestasis buvęs rusų karininkas greit atėjo. Apsidairė, greit rado, ko reikia, ir gavo staliuką vienišojo kaiminystėje. Abejingai užsisakė irgi vodkos ir užkandžių. Manęs jis «nepažinojo», ir aš, palikęs reikalą kompetentingam žmogui, išėjau. Rytojaus dieną mes susitikome.

— Tai ką, jūs mane tikrinote? — klausia.

— Kodėl?

— Juk jūs žinojote, kad tai sovietų pasiuntinybės žvalgybos vedėjas Roždestvenskij.

— Net jeigu ir žinočiau, tai buvo gera proga atkreipti į jį dėmesį iš arti, atiduoti jį jūsų kompetetingas rankas. Žinojau, kad toks yra, bet asmeniškai jo nebuvau matęs. Kaip buvo? Ko jis ten atėjo? Juk Versalis ne vieta susitikti su savo informatoriais.

— Kokie ten informatoriai. Roždestvenskij tikras nesusi-prašimas. Jis pagal savo pa-

vardę ir charakterį greičiau tikty į popus, bet ne žvalgybai. Nusivedė jis mane vakar į savo butą ir pradėjo pasakoti apie save, bet sutrukdė jo «globėja» Zoja. Matydama jo padėtį, ji paguldė Roždestvenskij į lovą ir išprašė mane iš jo buto.

— Kas ta Zoja? — klausiu.

— Dainuoja Versalyje ir tvarko kitus artistus. Vieniša, gana įdomi moteris. apie 35-37 m. amžiaus. Gyvena tame pačiame name kur ir R. Sena tarp jų draugystė.

— Gerai, bandykite toliau. Telefonuokite man apie progresą.

Grižau į įstaigą, kur manęs laukė daugybė kitų reikalų. Gyvenimas verda, kartais kun kuliuoja. Tenka išklausti eilę raportų paskirų pareigūnų, kuriems pavesti tai lenkų, tai vokiečių reikalai, tai specialios bylos ir tyrinėjimai, iš kurių išsineria mažesnės ir didesnės istorijėlės.

Ir šį kartą atėjo pranešimas iš vyr. štabo, jog iš Mas-

kvos išvyko «namo» Lietuvos Raudono Kryžiaus vedėjas ir gailėstingoji sesuo. Prašo «prižiūrėti» juos. Nuėjau į vyr. štabą sužinoti smulkiau apie juos. Štabo viršininko antras padėjėjas majoras Gričius davė man mūsų karo atašė Maskvoje majoro Svylo raportą.

Prie pasiuntinybės veikė mūsų Raudonojo Kryžiaus skyrius su keliais tarnautojais. Jų paskirtis buvo, pagal taikos sutartį, tvarkyti repatriantų reikalus: priimti jų prašymus, pareiškimus, patikrinti jų teises į Lietuvos pilietybę. Jie dirbo glaudžiuose ryšiuose su mūsų pasiuntinybės konsularinio skyriaus vedėju iš vienos pusės ir su Sovietų įsitaigomis, išleidžiančiomis savo buvusius piliečius, iš kitos. Mūsų pasiuntinybės pareigūnai įtarinėjo, jog tie pastarieji ryšiai buvo per glaudūs — Lietuvai nenaudingi. Optantų «kaičius vis mažėjo. Ir pasiuntinybė panorėjo pati perimti to Raudonojo Kryžiaus pareigas. Abu atvykstantieji buvo žydų tautybės.

Parinkau vieną pareigūną atvykstantiems sekti. Obelių pareinamojo punkto viršininkui karo — val. Pilkauskui pavedžiau telefonuoti apie atvy-

kimą — mašina buvo užsukta.

Tuo tarpu vėl telefoninis pranešimas iš Karaliaučiaus, kad ten vyksta slaptas Lietuvos kompartijos suvažiavimas dalyvaujant keliems iš Sovietų Sąjungos, tarp jų esąs ir Vincas Kapsukas. Tuoju automobiliu išvykau į Eitkūnus, iš ten traukiniu į Karaliaučių. Apie tai — pranešiu atskirai.

Po dviejų dienų grįžau. Mano «sandarbininkas» rusas, pavadinasi jį Nevskij, jau jieskojo manęs.

— Roždestvenskij baigtas žmogus, — jis atšauktas į Maskvą. Jam duotos trys dienos susipakuoti. Atrodo jis atšargiai sekamas jų prekybos skyriaus, o gal ir specialiai atsiųstų čekistų — atreportavo.

— Ar jis ko vertas mums?

— Nemanau. Tai nesudėtin go ir silpno charakterio žmogus. Geria nesustodamas, dejuoja ir verkšlena. Pamėginau įsigyti jo pasitikėjimą pagrindu: mes rusai. Norėjau išbandyti jį. Sakau, ir man nėra ką daryti čia — gal važiuoti su tavim. Nors ir girtas, pažiūrėjo į mane — ką tu, Kolia, iš proto išėjai? Važiuok, kur nori, bet ne į tą balą (jis

pavartojo stipresnį žodį).

— Tai kol nevelu, gal ir tau verta pagalvoti ir vietoj Maskvos pasukti į Paryžių ar kur kitur?

— Mano reikalas kitoks... aš turiu šeimą ten: žmoną ir dvi dukreles. Roždestvenskio veidas prašvito. Jo dešinė sunkiai pakilo — lyg jis ruoštųsi paglostyti galvutes tų mažyčių dukrelių. Gaila jo pasidarė... Ieškojau žodžiu pagosti jam, bet vietoj paguodos pasakiau:

— Boria, ar tu pamatysi jas? Ar tau nekyla mintis, kad tave ten likviduos? Dar nepervėlu — jei ką padarei šiai šaliai — atitaisyk. Nurodyk savo ryšius. Tau jei nepadės, aš to negaliu už juos pasakyti, tai bent nekliudys išvykti į Vakarų, o gal ir padės. Kol kas galėtum apsigyventi pas mane.

— Ne! Aš rusas (mūsėsi krūtinėn) ir kaip toks... fatalistas. Kas bus — tas bus. Šiai šaliai aš nieko blogo nepadarau, geriau sakant, ir negalėjau padaryti. Manęs prie jokių paslapčių neprileido.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 15,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr.\$ 50 00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr.\$ 75 00. Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 30 30 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr\$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr.10,00 ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Didžiosios Pergalės Šventė

JUOZAS PRUNSKIS

Ir mūsų mintys, kaip Osanna šventa
Vėlių atpirkimais kvėpuoja —
Ir vėl mum krūtinė gyva ir karšta!

Faustas Kirša

«Pragiedrulių» autorius Vaižgantas visada buvo jausin-
gos širdies. Velykų džiaugsmas jį pagavo, ir jis taip savo
pragyvenimus išlieja:

Aleliuja — tai džiaugsmo šūktelėjimas. Tasai — valiol
— kurs vienas tetėsi išreikšti širdies pilnybę.

Aleliuja — nugalėjimo šūktelėjimas. Tasai — urral —
kuriuo vienu tepasakysi: jau nebėra jokių priešų.

Aleliuja — tešaukiamė per sukaktį — Dievo Sūnaus iš
numirėlių kilimo, kad jis, mirdamas, nugalėjo tai, kas rodės
nenugalima: pačią mirtį.

Aleliuja per amžius stiprinosi žmonija savo sielas, sem-
damosi iš to pat šaltinio visokeriopos gyvybės... —

Didysis mūsų dainius Maironis, kurio poezija taip susi-
ėjusi su lietuviu siela, savo «Jaunoje Lietuvoje» taip rimuo-
ja apie didžiąją šventę:

«Velykos! Velykos!.. Kas jūsų nelaukė,
Kaip vaikas margai išrašyto kiaušinio!
Taip jūsų šį metą eilė nusitraukė.
Norėjot atvykti be rūbo žeminio.

Bet štai ir sulaukė! Giesmė velykinė
Išbėgo į tolimą dangų šauniai;
Užkaito iš džiaugsmo atšalus krūtinė.
Ir laimės ilgėjos nubudę sapnai.

Prisiminęs Velykas savo eilėraščių rinkinyje «Morenų
ugnis» poetas K. Bradūnas maldauja:

Kelkis, Dievo Sūneli,
Rūpesčių rūpintojeli,
Dangaus Pasiuntinėli.

Sausas medis jau sprogsta,
Krauju atgaivintas,
Kietos širdys jau gruzda,
Jau akys rasoja —

Kelkis, Dievo Sūneli,
Mūsų vargo broleli,
Žemės Ramintojėli!

Nedaug kas mokės taip paprastai, bet kartu taip giliai
atjausti ir Golgotos sopulį, ir Velykų meilės žodį, kaip lietu-
vė poetė Augustaitytė. Jos eilėraščių rinkinyje «Su baltu
nuometu» randame šį Velykoms skirtą posmą:

Iš tūkstančio kryžių pasaulio Golgotoj
tik vienas vienužis išgaunamu žiba;
ir saulė, ir žvaigždės, ir žydintis džiaugsmas
tik vieno medinio kryželio kūryba!

Prisiminusi, kad dar tik vakar tą kryžių nešė pečiai nu
kankinti, o šiandien jam žemė paklojo garbę nematytą, poe-
tė toliau rimuoja:

Žiedų ankstybųjų vainikų vainikai;
altoriuose žvakės, ir bokštai pragydo,
kad jau surūdijo delne kalavijas,
ir mellė sujūdino širdis po skydu. —

Nelietuvis bet Amerikos žymiausias kalbėtojas vysku-

pas Fulton Sheen Kristaus prisikėlimą lygina su Bažnyčios
nenugalimu gaivastingumu:

— Atėjo diena, kad Roma tarėsi jau nukirtusi paskuti-
nę kryžiaus ženklą daryti galinčią ranką, ir nutildžinai pas-
kutinį liežuvį, kurs ištartų prisikėlusio Kristaus vardą. O bet
gi — ką sako istorija? Istorija parodo tuščią grabą. Ne krikš-
čionys išmirė, bet žuvo Roma. Ne Kristus mirė, o mirė pati
mirtis!

Prisiminęs Prisikėlusiojo Kristaus paliktą tuščią kars-
tą, Budapesto universiteto profesorius Tihamer Toth rašo:

«O šventasis karste, kuris spinduliuoju mums skaisčiais
spinduliais; o palaimintas tuščiasis Velykų kape, tu nušvieti
mūsų žemiškas keliones; o mūsų triumfuojantis Kristau, tu
po atsikėlimo pergalės stovi galingas prieš mus ir mums pa-
drašinti primeni, jog anapus visų kovų, anapus visų kančių
ir bandymų, anapus žemiškosios kalvarijos, anapus mirties
ir grabo, anapus sunaikinimo ir sudūlėjimo, mūsų laukia
šviesus, palaimingas, niekad nevystantis amžino gyvenimo
triumfuojantis vainikas. O garbingasis prisikėlęs Kristau, tik
Tu vienas pražydinai ant mūsų kapo amžiną jo gyvenimo
viltį». —

Minių minias sutraukęs kalbėtojas Spurgeon sakydavo:
«Jei jūs nebendruojate su gyvuoju Viešpačiu, tegu pasigaili
jūsų Dievas! Jei jūs neturite nieko bendra su iš mirties pri-
sikėlusiu Kristumi, tai nebūsite prikelti kaip jo garbingai iš-
aukštintas kūnas. Jei jūs nepasieksite šio prisikėlimo iš nu-
mirusių, jūs turėsite pasilikti mirtyje, — amžinoje nelaimėje!

Mes, krikščionys, netikime, kad Kristus buvo VIENIN-
TELIS, kurs kėtėsi ar kelsis iš numirusių. MES TIKIME, kad
klekviena mirties lova yra ir prisikėlimo paminklas, tikime
kad nuo kiekvieno karsto bus auristas akmuo».

Taip, mes tikime, kad
Kėlės Kristus, mirtis krito
mes tikim, jog

Kelsimės ir mes!
Todėl, pakilusią, džiaugsmo pritvinkusią širdimi giedame
ALELIUJA, ALELIUJA, ALELIUJA!!!

Velyku Procesija

(tęsiny s iš 2 pusl.)

Jeį sugebėčiau tai tokį, tikrai
tokį paveikslą nupieščiau. Ko
bijosi tas liktarnos nešėjas?
Ar kad naujosios visuomenės
statytojai neužpultų krikščio-
nių ir neimtų juos mušti? Pa-
šaliniai procesijos stebėtojai,
atrodo, to paties biją.

Kelnėtosios mergiotės ir ke-
purėti, lietpalčius atsisagstę
vaikėzai su cigaretėmis dan-
tyse spaudžiasi grūdasi ir ste-
bi tokį reginį kokiam pama-
tyti niekur negalėtum nusi-
pirkti bilieto. Paskui liktarną
eina dvi vėliavos. Ir tos, tar-
tum ko bijodamos, krūvon su-

sigūžę.

Už vėliavų, penkios eilės
po dvi eina dešimtis moterų,
nešinos steras degančias žva-
kes. Ir tos visos turėtų būti
mano priešiamame paveiksle.
Tos moterys yra vyresnio am-
žiaus, stipriais, atsidėjusiais
veidais, gatavos mirti, jei kas
užsiuodytų tigrus. Tik dvi jų
yra jaunos. Tokios pat jau-
nos, kokios yra su vaikėzais
besizulinančios kelnėtosios,
o tačiau kokie nekalti judvie
jų veidai! Kokie jie šviesūs!
Moterys eina ir gieda suglaus
tose eilėse. Jos taip triumfo
ja, tartum visi žmonės aplin-
kui žegnotųsi, melstųsi, atgai-
lotų, lenktųsi iki žemės. Tos
moterys neužuođžia cigare-
čių dūmų, jų ausys negirdi
nešvankybų, jų kojos žengia

per šventorių nei nejausda-
mos, kad tas yra tapęs šokių
asla.

Šiaip prasideda Velykų pro-
cesija. Kažkas paliečia jau-
nosius džiunglių žvėris abie
juose šonuose ir jie šiek tiek
prilista.

Paskui moteris žingsniuoja
kunigai ir diakonai blankiuo-
se arnotuose — maždaug aš-
tuoni. Bet kaip ir jie susi-
spaudę būrelin, kaip maišosi
viens kitam po kojom, kad
vos yra vietos smilkytuvai
pajudinti. Jeigu nebūtų atkal-
bėję, čia visos Rusijos patri-
arkas būt galėjęs švest savo
liturgiją ir eiti procesijoje!

Susispaudę, paskubom jie
praeina, o paskui juos — pas-
kui juos niekas nebeina. Tai
procesijos galas. Nėra tiki-
čiųjų, nėra kunigus sekaučių
piligrimų, nes jei jie išėtų iš
bažnyčios, jie nebegalėtų jon
vėl sugrįžti.

Procesijoje nėra maldinin-
kų. Bet dabar čia įsiveržia
ruja. Tartum per išlaužtas du-
ris skubintųsi krautvėn pa-
siplešti gėrybių, verpetais suk-
damiesi vaikėzai mergiotės
grūdasi, stumdosi, sukasi —
kodėl? Jie patys nežino kodėl.
Ar jie nori stebėti kvali-
liuojančius kunigus? Ar tik
stumdytis? O gal toks yra
jiems paskirtas uždavinys?

Štai procesija, kurioje nie-
kas nesimeldžia! Procesija,
kurioje niekas nei nepersi-
žegnoja. Procesija su kepurė
mis, su cigaretėmis dantyse,
su transistoriniais radijais per
petį permestais. Mano pa-
veikslas būtų atbaigtas, jei
jis parodytų pirmąsias minios
eiles besiskverbiančias pro
užtvaras. Viena nuošaliai sto-
vinti senutė persižegnoja ir
taria kitai: «Kaip gera šiais
metais. Nėra jokių ehuliga-
nų. Žiūrėk, kiek daug polici-
jos...» Dabar mums aišku: Ki-
tais metais būdavo blogiau.

TAI BENT PENSIJA!

Žmogus nuo Varėnos atsiun-
tė į VALSTIEČIŲ LAIKRAŠ-
TI tokį klausimą:

«Esu pensininkas, antros gru-
pės invalidas. Gaunu 30 ru-
blių pensijos permėnesį. Žmo-
nai 55 metai. Ji ligota, nie-
kur nedirba, yra namų šeimi-
ninkė. Prašau paaiškinti, ar
man gali būti padidinta pen-
sija, kadangi žmona yra ma-
no išlaikytinė?»

Atsakymas: — Turint vie-
ną nedarbingą šeimos narį —
10 procentos pensijos, turint
du ar daugiau nedarbingų šei-
mos narių — 15 procentų...

Atseit, tas žmogus nedarbin-
gos žmonos sąskaiton gaus
tris rublius per mėnesį.. Jei-
gu turėtų šeimoj daugiau ne-
darbingų narių, tai gautų net
puspenkto rublio priedo per
mėnesį.

Taip atrodo rubliais išreikš-
tas «konstitucijos garantuotas
senatvės aprūpinimas».

(ELTA)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Linksmiausioji Naujiena

Prileiskim, Jaunuoli, kad kurią nors dieną kurioje nors kitoje planetoje mūsų astronautai atras žmones. Ir jei dar patirtume, kad tie žmonės yra mums draugiški, kad jie gyvena be jokių vargų ir rūpesčių, kad ten niekada nežinomi karai, žudynės, kad visi gyvena ko laimingiausiai, ir kad jie kviečia ir mus atvykti pas juos apsigyventi — tai būtų tikrai didelė maloni naujiena. Tuo tarpu tai yra tikrai svajonė.

Velykos, betgi, primena mums ne svajonę, o tikriausią tikrovę: YRA KITAS GYVENIMAS PO MIRTIES! YRA IR IS MIRTIES PRISIKĒLIMAS. Jis skirtas mums. Ir tai pranešė, tai parodė pats iš mirties prisikėlusis V. Jėzus Kristus. Kadangi jis yra Dievas ir žmogus, tai jis negali sakyti netiesos. Todėl kitas gyvenimas, prisikėlimas iš mirties yra toks tikras dalykas, kaip yra tikra, kad tu gyveni, džiaugiesi ar verki. Ir tas pomirtinis gyvenimas Viešpaties draugams bus neįsivaizduojamai laimingas, nes ten dalyvausime paties Dievo laimėje.

Ar tai ne visų linksmiausioji naujiena? Ar jos nereikia imti visai rimtai? O rimtai imant, ar nereikia stengtis į tą neribotą laimę patekti? Ir kadangi V. Jėzus nurodė, kaip jį patenkama, ar ne visų didžiausia išmintis yra ruošti amžinajam gyvenimui, pagal tuos išganytojo tikrus nurodymus, patarimus, o ne gyventi pagal visokių pramuštgalvių, tegu save ir filosofais pasivadariusių, prasimanymus?

J. Kidykas, S. J.

Ant Kryžiaus

L. ANDRIEKUS

Ant kryžiaus pakabinti
Tave, mus tiek mylėjusį,
Ir ten palikti amžiais merdinti
Tvankoj ir vėjuose,
Kad lietų akmenys
Dirvonuos ašaras
Lig paskutinio Teismo —
Kokios žiaurios,
Kokios šaltos širdies reikėjo.

Ką bekalbėti,
Jei uolos plyšo,
Jei saulė tamo,
Ir kėlės iš karstų numirėliai.
O mano žeme,
Magdalena, parpuolusi
Po Dievo kryžiumi.
O mano žeme,
Skausminga Motina,
Golgotos naktį pasvirusi —
Nesigailėk, Nesigailėk prieš aušrą
Išlieti savo paskutinės ašaros.

Tuomet bus dar gilesnės
Tos jūrios marios —
Bus dar gilesnis Dievo sielvartas.
Ir nusikaltėlis, ištaręs:
Atleisk man, Viešpatie —
Lies ašaras už nuodėmę,
Lig Paskutinio Teismo.
Tuomet nebus
Atoslūgių jau Baltijos pajūryje.

Prisikėlimas

L. ANDRIEKUS

Kitiems ištarsi daug paguodos žodžių,
Parodysi regėjimuos šviesių vaizdų —
Mes, atsiklaupę tyliai pabučiuoti
Penkių žaizdų —
Laimingi būsim, jei išmokysi
Atskirti Velykų rytmetį
Nuo Didžiojo Penktadienio.
Laimingi būsim, jei galėsime
Atskirti naktį nuo dienos.

Tiek metų nesiekubino pražysti karklai,
Išnykti akyse mirties vaizdai,
O Tu, iš savo kapo atsikėlęs
Kvieti vardais visas vėles nuo senkapių,
Visas vėles nuo žvyruobių
I didžiąją Velykų eiseną.
O Tu kvieti, iškėtęs baltą vėliavą,
Ir mus žygiuoti su verbų šakelėmis.

Žinau, jog nepamirši jau nė mano vardo
Tarp daugelio gyvų ir negyvų vardų,
Kai senkapiuose atidariusi vėjui
Senus vartus,
Išleisi mirusius pavasarius
Be žalio šilko aprėdo
Išleisi mano protėvius
Be drobių, juostų, gintaro —
Kai senkapių vartus atvėrusi vėjui,
Prisikėlimą karklai skelbs.

Nedazytas Margutis

N. BUTKIENĖ

— Ki-ke-ri-kai! Eikite čia, vištelės!
— Ko-ko-ko. Kas atsitiko? — bėgdamos vištos stengėsi viena kitą pralenkti. Bet viena jų kažin už ko užsikabino kojyte ir sustojo. Nuo skausmo nepajėgė toliau bėgti. Bet ji nepraleido progos paleisti aplink save.
— Ki-ke-ri-kai! — dar smarkiau suriko gaidys.
Šiame kieme jis buvo vienintelis gaidys. Jis labai didžiavosi savo grožiu. O didžiutis jis tu-

rėjo kuo. Jo galvą puošė didelė raudona skauterė, o jo uodega buvo pagražinta įvairių spalvų plunksnomis.

Sužeistoji višta, išgirdus gaidžio pakartotą kvietimą, pamėgino atsikelti, bet kojytė vėl smarkiai suskandėjo ir vištė vėl pritūpė.

— Eik čia, tu rudaplunksnė. Kas tau atsitiko. Mažai tu verta. Net tavo kiaušiniai rudos spalvos, nevisur tinka. O dabar ir šlubuoti pradėjai.

Gaidys, paniekinančiai pažiūrėjęs į nelaimingą vištą, suplasnojo sparnais ir pradėjo kalbėti. Bet rudaplunksnė višta nepasidavė, ir nors lėtai,

atropojo prie susirinkusių apiink gaidį vištų ir atsisėdo netoli jo, kad geriau girdėtų, apie ką jis kalbės.

— Neužilgo žmonėms ateis didelė šventė, Velykos — pradėjo gaidys. — Žmonės dabar mažiau valgo kiaušinių. Jie juos renka Velykoms. Gražiai nudažyti kiaušiniai vadinasi margučiais, kurie puošia velykinį stalą. Per šventes žmonės dalinasi margučiais, kaip dovanomis. Tad žiūrėkite vištelės, dėkite didelius ir gražius kiaušinius. Ki-ke-ri-kai, — užbaigė kalbą gaidys.

— Ko-ko-ko. Jam tai smagu daug reikalauti, — supyko vištelės. — Mes negalim Dievui užsakyti. Kokius kiaušinius Jis mums dovanos, tokie ir bus.

— Tikra tiesa, — apsidžiaugė rudaplunksnė. — Aš irgi nekalta, kad mano kiaušiniai rudi.

Išgirdę vištų triukšmą, atbėgo šeiminiakų vaikai Birutė ir Vytukas, jieškoti kiaušinių.

— Žiūrėk, kokį aš didelį baltą kiaušinį suradau, — džiaugėsi Vytukas. Jei jį išmargasime gražiomis spalvomis, gausime pirmą prizą.

Gaila jį dažyti. Mama tikrai paims bažnyčion pašvesti.

— Jieškokite toliau, gal dar kitą tokį surasite, — pasakė Vytukas, gailėdamasis, kad turi atiduoti radinį.

Tyliai sėdėjo rudaplunksnė kampelyje. Jai skaudu, kad jos kiaušiniai rudi, mažai vertingi Velykų margučiams. Bet ji džiaugėsi, kad nors tokius gali padėti, nes ji girdėjo, kad tas vištelės, kurios negali dėti kiaušintų, žmonės atrinkdavo, išimdavo iš vištėdės ir kur tai nunešdavo. Ir tos vištelės niekuomet atgal nebegriždavo. Po ra kartų vištelė net nugirdo vaikus kalbant apie skania vištų sriubą. Bet kas tai būtų, rudaplunksnė nežinojo. Taip giliai susimąsčius, vištelė netyčia padėjo naują kiaušinį. Atsikėlus ji atidžiai į jį pasižiūrėjo. Jai savas kiaušinis buvo mielas, nors ir rudas.

Tuo metu Birutė su Vytuku pastebėjo jos kiaušinį ir pribėgo paimti.

— Žiūrėk, Vytak, pasakė Birutė, paėmus kiaušinį. — Koks didelis ir kokios gražios rudos spalvos. Jo ir dažyti nereikia.

— Ko-ko-ko, — išgirdus jų kalbą džiaugsmingai suriko rudaplunksnė. — Klausykite visi. Aš padėjau patį gražiausią kiaušinį pasaulyje. Patį didžiausią šiame kieme. Ko-ko-ko, ko-ko-ko.

— Ko tu čia tokį triukšmą pakėlei? — paklausė jos atsisėdęs ant tvoros žvirbliukas.

— Aš padėjau gražiausią kiaušinį pasaulyje. Jo ir dažyti nereikia. Jis gimė margučiu.

— Pelėda irgi giria savo vaikus, — pasišaipė žvirblis.

Bet višta jo neklausė. Ji net išbėgo už tvoros pranešti visai gatvei apie savo laimę.

Laikas greit bėgo ir laukiamos Velykos atėjo. Mamytės triūsė, kepė velykinius pyragaičius. Birutė ir Vytukas, pabaigę marginti kiaušinius, pastatė krepšiuoką ant palangės.

Vaikščioldamos pro šalį lango, vištytės džiaugias, kad jų kiaušiniai tapo margučiais.

Atėjo ir rudaplunksnė pasižiūrėti margučių. Jos vienintelis kiaušinis buvo rudas ir turėjo likti nedazytas. Bet kiek aukštai ji kėlė savo galvą, vistiek negalėjo rasti savo kiaušinio.

— Turbūt vaikai mano kiaušinį, kaip patį gražiausią, padėjo atskirai, — pagalvojo vištytė. — Kitoms Velykoms aš išperėsiu iš savo kiaušinių viščiukus, ir jie pasveikins visus vaikučius.

Iš „Eglutės“

Skaitytojai Pasisako

Už šio skyriaus raštų turinį Redakcija neatsako ir nereikalauja, kad su jo mintimis sutinka.

TARTUM BALANDŽIO PIRMOS GALVOSŪKIS

Šių metų 3 ar. «M. L.», ap-
rašinėdama mūsų 1968 m. kul-
tūrinį derlių, turėjo ir skyre-
lį pavadinant: «Taigi ta bea-
druomenė». Jos darbus ap-
žvalgininkas įtraukia į der-
liaus skaičių, padaręs šitokią
pastabą: «Sarkastiškai pasity-
čiota viename leidinyje, esą
S. Paulyje nesą jokio P. L. B.
padalinio. Kas taip rašė, ma-
tyt, niekada neišeina iš savo
kambario ir nemeta akies kad
kad ir į «M.L.» ar, užsimer-
kęs, nenori nieko matyti.» Vi-
siems aišku, jog tas leidinė-
lis yra sąjungos leidžiamasis
biuletėnis. Taip pat aišku, jog
ne vienas rašėiva sako, kad
nesą jokios lietuvių Bendruo-
menės S. Paulyje. Jis tik per-
duoda Sąjungos vadovų nusis-
tymą įtikinėti savuosius, jog
Bendruomenė yra tikrai falsi-
fikacija. Todėl imti bendruo-
menininkams įrodinėti, kad
Bendruomenė tikrai yra, būtų
tas pats, kaip matančiam aiš-
kinti, jog dienos metu yra
šviesu.

Kita vertus, sąjungiečių pa-
sakymai, jog S. Paulyje nėra
Bendruomenės, yra tas pats,
kaip sakyti, jog S. Paulyje
tiek beliko lietuvių, kiek jų
telpa sąjungoje. Bendruome-
nės vadovybės įkūrimas visa-
da sukeldavo galvosūki, ka-
dangi prieš Bendruomenę bu-
vo nusistatę ir Sąjungos ir
katalikų bendrijos vadai. Bet
jie savo tarpe irgi nesutarė.
Tas jų nesutarimas palengvi-
no įsteigti Bendruomenės or-
ganus. Drauge Bendruomenės
sprendimas ir pasunkėjo. Mat,

atvyko jėzuitai. Abi organiza-
cijos sudarė vieną vadovybę
su jais kovoti, ir pradėjo sa-
vaip aiškintis Bendruomenę...
Jėzuitai — nelietuviai, o kry-
žiuočiai, išvilioję Mokos mo-
kyklą, kad galėtų ją ordinui
ir Vatikanui perleisti. Atsiet,
jėzuitai negali būti laikomi
Bendruomenės nariais. Jiems
rūpi atkurti Bendruomenę tik
todėl, kad galėtų su jos pa-
galba įsitvirtinti Mokos patal-
pose. Jiems padedantieji lietu-
viai yra arba pasidavėliai,
arba nesąmoningi jų bendrai.
Todėl įkurtieji Bendruomenės
organai yra jėzuitų įrankiai
ir jie yra tiek pat kalti kiek
ir jėzuitai dėl patalpų užgro-
bimo. Taip jie tvirtino nepai-
sant, kad Bendruomenė aiš-
kiai pabrėžė, jog patalpos né-
ra jėzuitų, o priklauso lietu-
vių kolonijai, kuriai tauta jas
padovanojo. Jėzuitams išsikė-
lus, Sąjungai būtų tekę reika-
lų turėti su Bendruomenė. To
dėl ji ir skelbiasi Bendruo-
menės nepripažįstanti, arba
kad jos iš viso nėra.

Taigi Bendruomenės nėra.
Skelbia jos Tarybos rinkimų
boikotą. Bet paskui su išrink-
tos Tarybos ir Valdybos pir-
mininku susitaria Mokos pa-
talpas naudoti lietuvių reiki-
kalams ir tą naudojimą tvar-
kyt abiem organizacijom su-
tartinai. Vėliau nuo to susita-
rimo Sąjungos valdyba atsi-
meta. Kaip tik toks Sąjungos
elgesys ir sukelia psichologi-
nį galvosūki, panašų į Dosto-
jevskio veikale «Nusikaltimas
ir bausmė» aprašytąjį nusikal-
tėlio Raskolnikovo galvosūki:
kodėl tarytojai ji mušė, kad
prisipažintų nusikaltęs, o pri-

sipažinusį mušė, kad prisipa-
žinimą paneigtų. Sąjungos tar-
dytojai plūdo jėzuitus ir ben-
druomeninkus už savo pačios
sudarytą «užgrobimo» sutartį,
tu, neva, skatindami greičiau
jėzuitus iš patalpų išei-
ti, o kai susitarta, jog jėzui-
tai apels jas praeitų metų ge-
gužio 31 dieną, tai bylą tęsė
toliau ir įgalino jėzuitus il-
giau Kudirkos rūmuose kiū-
toti!

Raskolnikovui galvosūki su-
darė ne policijos tarytojai,
o jų viršininkai. Lygiai taip
pat ir Bendruomenėi galvosū-
ki sudaro ne Sąjungos valdy-
ba, o už jų nugarų stovį ne-
matomi dirigentai. Žymiausias
ji jų yra be jokių Sąjungai
pasitarimų «išrinkti» du
garbės nariai. Vienas jų, prie-
šinėsis ir pirmosios Bendruo-
menės įkūrimui, bet ironijos
žaismu tapęs jos vadu, kalti-
nės visai jos narius, pats ją
likvidavęs, — ir dabar jos pa-
sigendaš, tik ne tokios, ko-
kia ji atkurta, o tokios, kokia
siūlo kitas garbės narys. Pas-
tarasis, su praeities autorite-
tu, vadina save Bendruome-
nės pradininku. Esą jis kaž-
kur įsteigęs iš keleto narių
Bendruomenę ir savo laiku
viešai pliekęs Sąjungos ir ka-
talikų bendrijos vadovus, kam
šie trukdė įkurti Brazilijos
Krašto PLB Taryba. Jis dabar
viešai šaukia: «Sustipėjusiai
Sąjungai reikėtų prisiiinti PLB
rūpestį ant savo pečių, nes
nuo amžių skamba lietuvių
širdyje žodžiai: petys gi į pe-
tį...» O tų pečių — Sąjungos
narių — gretos jo taip skai-
čiuojamos: «Nereikia traukti
į narius visų (lietu-
vių), kad neįsiveltume į tuš-
čias niekadėjų rietenas bei
nesantaiką.»

Tai štai, kokią B^endruome-
nė jie laiko tikrąja. Ne tą, ku-
rios Tarybos rinkimams buvo
kviečiami visi lietuviai; ne tą,
kurion kandidatais buvo pra-
šomi ir sąjungos vadovai, —
nei ir po viešų rinkimų ir or-
ganus sudarius Bendruomenės
nėra ir negali būti. Todėl jai
negalima duoti vietos susirink-
ti Mokos namuose. Tikrai rink-
tinių žmonių sąjunga gali bū-
ti bendruomenė.

O kam tada tarnaus Mokos
patalpos?

Nesirūpinkit. Sako: «Salė
bus praplėsta, kad joje tilptų
5000 žmonių; bus pristatyta pa-
talpų įvairių profesijų kursam
bus įsteigta seklyčia, klubas
su bufetu, kur tarp žaidimų,
darbo žmogus galės pasisti-
printi už populiarias kainas.
Žodžiu, Moka taps tikroju lie-
tuvių centru. Tik va, tūs
planus įgyvendinti trukdo ta
nesama Bendruomenė.»

O kaip būtų jei ML ar kas
kitas ateitų pagalbon tai kliū-
čiai pašalinti? Kodėl nepas-
kelbti konkursą tokiam galvo-
sūkiui išspręsti: Vienas gar-
bės narys pradėjo tostą už
Bendruomenės sveikatą ir ją
palaidojo. Kitas garbės narys
palaidotai Bendruomenėi linki
sveikatos. Konkursą laimėtu-
tas, kas surastų tikrąją Ben-
druomenę. Laimėjusiam premi-
ja — nemokama kelionė į Mė-
nulį, kai tik pradės tenai dau-
giau diskų skrajoti. Konkurse
dalyvauti privalo visi B-nės
Tarybos nariai. Mat jei jie įro-
dytų, kad B-nė prisikėlė, jie
išskristų mėnulį, o jų vietos
liktų tuščios Sąjungai, kuri ga-
lėtų imtis įgyvendinti savo pla-
nus, jei B-nė pati nesiima sa-
vo kompetencijai priklausan-
čius planus vykdyti.

Zenonas Bačelišk

ISIDÉMÉTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad
de Paris 5836, Tel. 50-2180.
Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Aw
Zelina, Mons. Pio Ragažins-
kas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos
Pirmininkas p. Juozas Mate-
lionis, Rua Iatai, 150 — Casa
Verde, Tel. 51-4011,

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Jua-
tindiba, 20 Parque da Mooka
— Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRA-
ZILIJŲ — Pirmininkas p
Aleksandras Bumblis, Rua
Gen. Fonseca Teles, 606
Tel. 81-6423.

Iždininkas p, JURGE GARŠ
KA, Rua Oratorio, 3093,
Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Lituania, 67
šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdien
ir kiekvieną sekmadienį
kaip iki šiol.

Mooca r. Lituania, 67 Lietu-
vių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadi-
niais 8,00 ir 17,00 val. Darbo
dienomis 7 ir 7,30 val., arba
atskirai susitarus dėl laiko
kai turimos metinės ar 7 d.
mišios;

Išpažintys čia klausomai
kasdieną prieš mišias,
Pirmą mėnesio sekmadienį
Parque das Nações 10 val.
V. Carolina 15 val.,
Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jaçana klierikų kopl. 8,30 val
Bom Retire, 10 val.
Utinga 16,30 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,30 val.,
Moinho Velho 11,30 val.,
Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val.,
Vila Bonilha 11,15 val.
V. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

*Lietuvių radio valandėlė
«A voz da Lituania» yra trans-
liuojama KETVIRTADIENIAI
18 val. 40 min.

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias
statybos medžiagas bei visokius
namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių
bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, doku-
mentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daik-
tų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms
ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos
registravimo mašinas (registradoras), su fabriko
garantija vieniems metams.
Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo
Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas
pasiuvinimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui
/ teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas
Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau
visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite,
sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

ŠVENTO JUOZAPO VYRŲ BROLIJA

Sveikina gimtadienio proga savo daug metų dirbantį mūsų Brolijoje darbštų pirmininką

JUOZĄ MATELIONI

Linki sveikatos ir daug daug laimingų metų.

Nariai ir Valdyba

V. Zelina

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS
PAMALDŲ TVARKA
VILA ZELINOJE

Didįjį Ketvirtadienį šv. Mišios 19 val.

Didįjį Penktadienį liturginių apeigų pradžia 15 val.

Didįjį Šeštadienį ugnies, vandens velykinės žvakės šventinimas ir šv. Mišios 19 val.

Velykų rytmetį, tradicinę Priskikimo procesija 6 val.

Procesijos metu, giedoti tradicinės giesmės Linksma Diena kviečiami buvę choristai. Taip pat gali giedoti, sekant chorą ir kiti dalyvaujantieji procesijoje.

TRADICINĖ ŠVENTĖ

Šv. Juozapo Vyrų Brolija minėdama 28-ą veiklos sukaktuves, rengia tradicinę

ŠV. JUOZAPO PARAPIJOS
ŠVENTĖ

Jį įvyks š. m. gegužės 4 d. 11 val. lietuviškos šv. Mišios su procesija.

12,30 val. Jaunimo Namuose prie bažnyčios lietuviškos vaišės pietūs.

Visi kviečiami dalyvauti. Pakvietimus galima gauti pas visus Brolijos narius.

Šventės rengėjų komisija
Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Vila Zelinoje, šeštadieninę lituanistikos mokykloje moko

ko seselė M. Claudete, L. Aleknavičiūtė ir H. Butivydaitė-Saltenienė.

«ŽILVIČIO» SUSIRINKIMAS

Šeštadieninės lituanistikos mokyklos mokinių tėvų Vila Zelinoje susirinkimas šaukiamas 11 d. balandžio 20 val. Jaunimo Namuose. Kadangi bus svarstomi svarbūs reikalai, pageidautina, kad visi mokinių tėvai dalyvautų.

Balandžio pradžioje Liet. Kat. Bendruomenės chorui suėjo 32 metai nuo pirmo viešo pasirodymo.

Studentų susirinkimas šaukiamas balandžio mėn. 13 d., Vila Zelinoje. Ir kitų S. Paulo apylinkių studentai kviečiami dalyvauti susirinkime.

GAVĖNIOS KONCERTAS
Verbų sekmadienį Zelinos bažnyčioje buvo gražus ir sutraukė virš poros šimtų žmonių. Muzikinis jo įvertinimas bus kitame ML numeryje.

Mooca

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS
PAMALDŲ TVARKA:
R. Lituania, 67.

DIDĖJI KETVIRTADIENI
tik vienerios Mišios vakare 20 valandą.

Vila Anastacio Dr. J. BASANA VIČIAUS MOKYKLOS GLOBĖJŲ BŪRELIS šiemet švenčia savo gyvavimo 20 metų sukaktį.

Ta proga š. m. balandžio 12 d. to paties vardo mokyklos patalpose, rua Camacan, 625, skanų.

CHURRASCO

ir kviečia visus tautiečius atsilankyti į šią sukaktuvinę šventę, kur tikrai maloniai pasivaišinsite ir pasišoksitate. Pakvietimus iš anksto prašo įsigyti pas Būrelio valdybos narius, nes jie prie įėjimo nebus pardavinėjami. Pradžią 20 valandą.

BŪRELIO VALDYBA

PASAULINIO VARDŲ FOTOGRAFAS

Rio de Janeiro mieste, Rua Joaquim Silva, 73, c. 7, apto. 201, turi savo foto meno studiją

ALEKSANDRAS SAJKOWSKI

Jis yra tarptautiniai žinomas fotografas menininkas. Skaito «Mūsų Lietuvą», ir visus, kurie nuėję pas jį fotografuoti pasisakys skaitę šią skelbimą, jis nuofotografuos žymiai papiginta kaina. Pasinaudokite!

Fotografo dukterė Nina vaidins svarbią rolę filme «Caçador de bandidos».

DIDĖJI PENKTADIENI
pamaldos prasidės lygiai 15 valandą. Bus galima priimti šv. Komuniją. Susitaikyti nevalgus vieną valandą prieš Komuniją.

DIDĖJI ŠEŠTADIENI
šiemet pamaldos prasidės 19 valandą, (ne 23, kaip kitais metais būdavo). Patyrimas parodė, kad žmonėms labai nepatogu grįžti namo po pamaldų Velykų rytą apie 1 valandą. Šiemet pamaldos pasibaigs apie 21 val. ir bus lengva namo parvažiuoti.

VELYKŲ DIENA
šv. Mišios kaip sekmadieniais.

Visas dienas per valandą prieš pamaldas galima atlikti velykinę išpažintį.

«AUŠROS» choras pradės savo repeticijas balandžio 12 d. 20 val. Ta diena repeticija bus dar R. Lituania, 67, patalpose. Visos kitos bus Rua Juatindiba 20, Parque da Mooca. Chore šiuo metu yra 30 balsų. Jis nori augti, kad galėtų gražiau dainuoti ir giedoti. Todėl kviečiame visus įsijungti į AUŠROS chorą.

T. J. BRUŽIKAS pusantros savaitės darbavosi Rio de Janeiro mieste ir apylinkėse, lankydamas ML prenumeratorių. Kitame ML numeryje išdėsi užsimokėjusių sąrašą.

ADMINISTRATORIAUS ŽODIS

Dėkinga širdimi atsissveiki nau su Rio de Janeiro lietuviams, aplankę visus ML skaitytojus (60). Suradau dar 3 naujus prenumeratorių. Kančios sekmadienį suorganizavau lietuviškas pamaldas. Į jas atsilankė gražus būrys tautiečių. Nebuvo lengva sensteliuosioms kojoms aplakstyti lietuvius išsimėčiusius po plačias apylinkes. Kur Teresopolis, Realengo, Mesquita, Jacarepaguá, Primavera, Caxias, Niterói ir kt. Kitų metų prenumeratas tiek iš Rio, tiek iš kitų vietovių malonėkit siųsti paštu. Pašte įmokėjus pinigus, administracija ikrai gaus. Siųsti užadresuojant: Pe. J. Bružikas, S.J. Caixa Postal 4421, S. Paulo, Est. S.P.

Iš anksto visiems dėkoju.
J. Bružikas, S.J.
Administratorius

ADVO KATĖ IRENA GRITĖNAS—SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

RENTOS MOKESČIO

apskaičiavimą, fizinių ir juridinių asmenų deklaracijos surašymą ir t. t.

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX — Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia), Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca, Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

ATSKIRO NUMERIO
KAINA 0,30

DALYVAUKITE KO GAUSIAU tautų parade Velykų rytą Praça da Se. Lietuviams susirinkti skirta vieta yra R. Senador Feijo, prie savo tautinės vėliavos. Čia susirinkti reikia jau 8,30 valandą, Pagaudaujama su tautiniais rūbais, bet galima ir be jų. Svarbu ko daugiau žmonių.

GIMTADIENIAI:

Šią savaitę gimimo metinės sueina: Juozui Savickui, Mykolui Petraičiui, Elzb. Lašinskienei, Kun. P. Dauginčiui, S. J. Adai Stulgaitienei, Gražinai Kubiliūnaitei, Izid. Saulyčiui, Elenutei Reginai Selio kaitei, Juozui Tijūnėliui, Dr. Eliziejui Draugeliui, Juozui Matelioniui ir K. Ališauskui. Ilgiausių metų.

Jonas Bagdžius organizuoja išvažiavimą į Campos do Jordão Balandžio 19–21 d. Campos do Jordão yra viena gražiausių vietovių.

NAUJOS KNYGOS

Vytautas Volertas, SAMOKS LAS, premijuotas romanas. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas 1968 m. Čikagoje. Kaina na 3,50 JAV dolerių.

Šis romanas gal nutolsta nuo mums įprastų lietuviškos knygos temų. Jis liečia emigrantų gyvenimą, bet nekaratoja emigracijos prisiminimus. Gyvenimas naujajame kontinente yra gana sunkus ir turi daug problemų, taip kad nėra laiko gyventi prisiminimais. Reikia gyventi dabartimi, o ji surišta su aplinka jau visai kitokia, negu paliktoji tolimoje tėviškėje.

Už tai čia skaitome daug svetimų vardų, nelietuviškų, taip kaip ir toji aplinka, kuri visiems emigrantams jau įprasta. Tame gyvenimo sukury pasirodo ir dingsta ir tautiečių vardai. Viskas prabėgoms, lygiai, kaip ir kasdienio gyvenimo eiga.

Jei šis romanas ir neduos saldžių prisiminimų apie praeitį, bet su Juozu Buiniu ir su jo aplinka teko daugiau, ar mažiau visiems emigrantams susidurti. Gal tai buvo kitokie asmenys, kitaip kalbantys, ne Amerikoje, nebėga, nesiplėšią prie dolerio, nesimušą į karjeras, pinigų. Esmėje, tačiau, nėra skirtumo. Gal kaip tik todėl verta perskaityti šį romaną.

Kalba gyvai nesunki ir prieinama čia gimusiai kartai. Daug pasikalbėjimų taip pat palengvina neperstipriausiai kalbantį jaunimą paskaityti šį naują lietuvių kalba romaną.

A. D. P.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Médico da Cruzada Pro-Infância

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 63-5352